

DOKŁADNOŚCI MAP TURYSTYCZNYCH

20 kwietnia odbyło się kolejne zebranie otwarte zorganizowane przez Katedrę Kartografii Uniwersytetu Warszawskiego. Tematem spotkania była „Ocena dokładności map turystycznych Tatrzańskiego i Kampinoskiego Parku Narodowego”. Referat wygłosił dr inż. Andrzej Macioch (UW).

Prelegent omówił praktyczne różnice między poszczególnymi typami transformacji obrazu rastrowego. Następnie zaprezentował metodologię oraz wyniki badań nad dokładnością wybranych map turystycznych przeprowadzonych przez magistranta KK Stefana Czarnieckiego. Na podstawie analizy sześciu map TPN okazało się, że średnie błędy położenia obiektów pierwszej grupy dokładności (tj. kaplice, kładki, schroniska itp.) wyniosły od 1,2 do 2,1 mm. Najlepiej wypadła mapa wydawnictwa Express Map. Wyszere błędy charakteryzowały kolejno publikacje Copernicusa (skala 1:30 000), WZKartu (1:30 000), Compa-

su (1:50 000), Demartu (1:20 000) i Eko-grafu (1:30 000). Najgorzej wypadło zaś wydawnictwo Sygnatura (1:25 000). Badania wykazały ponadto, że niektóre z odnalezionych błędów mogą poważnie utrudnić orientację na mapie, nawet wśród turystów bez GPS. Przykładem może być szlak biegnący po złej stronie ciek (mapa Copernicusa), a nawet po drugiej stronie góry (mapa Demartu). Co ciekawe, największe błędy we wszystkich analizowanych publikacjach stwierdzono dla szczytów oraz punktów widokowych. W przypadku map turystycznych KPN średnia dokładność położenia punktów okazała się lepsza i wyniosła od 0,5 do 2,6 mm. Najlepiej wypadło wydawnictwo Compas (skala 1:45 000). Jedyną znaczącą nieścisłością jest źle podany układ współrzędnych przez wydawnictwo ExpressMap.

W podsumowaniu dr Macioch podkreślił, iż odnalezione błędy spowodowane mogą być przez niedokładność materiału



podkładowego (w przypadku map topograficznych nie powinny one przekraczać 0,3-1,0 mm), nieuwzględnienie różnic układów odniesienia, błędy redakcyjne, złą jakość danych źródłowych oraz niedbalstwo kartografów. Jak zauważył w dyskusji Michał Siwicki, niska dokładność wynika ze słabej jakości polskich map topograficznych. Najlepszym rozwiązaniem byłoby korzystanie przez firmy kartograficzne z aktualnych ortofotomap, co obecnie jest, niestety, rzadką praktyką.

Tekst i zdjęcie JERZY KRÓLIKOWSKI

NOWE BUDYNKI DLA GOOGLE

Do oficjalnej warstwy trójwymiarowych budynków w przeglądarce Google Earth dodano kilkadziesiąt nowych obiektów dla polskich miast. W Warszawie można m.in. oglądać model Starego Miasta (fragment), osiedla Stegny, portu lotniczego im. Fryderyka Chopina, Sejmu RP, budynków Politechniki Warszawskiej wzdłuż Noakowskiego, a także hotele Bristol, Hyatt, Jan III Sobieski i Sofitel Victoria. Dla Łodzi udostępniono Pałac Poznańskiego i fragmenty Manufaktury. Aktualizacja objęła także centrum Szczecinka, Chełm (gmach PKWN) oraz Poznań. Budynki zostały wykonane w programie Google SketchUp przez pracowników firmy Geo-System (70 obiektów), studentów Politechniki Warszawskiej oraz kilku innych użytkowników aplikacji.

ŹRÓDŁO: BLOG „MIASTA 3D”



OD HOPPEGO DO 3D

Kolejną w ostatnim czasie wystawę nt. dziejów kartografii warszawskiej pod hasłem „Hoppe, Lindley, WPG, kartografia warszawska 1641-2009” otwarto 31 marca w siedzibie Muzeum Geodezyjnego Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego SA. Jej tematyka podporządkowana została głównie zaprezentowaniu poprzedników i prekursorów WPG oraz wybranych osiągnięć kartograficznych. Założeniem organizatorów było także uczczenie 150. rocznicy urodzin Josepha Lindleya, „najbardziej

warszawskiego ze wszystkich Lindleyów” – jak określił go konsultant historyczny wystawy prof. Ryszard Żelichowski, autor monografii rodziny Lindleyów.

Tak zwane Plany Lindleyów opracowane zostały w latach 1883-1915 na potrzeby budowy warszawskich wodociągów. Rozwinięciem i przedłużeniem dzieła Lindleyów są dokonania służb miejskich w 20-leciu międzywojennym i w latach powojennych. Znaczącym elementem wystawy są prace WPG S.A. Ekspozycja powstała przy współpra-



cy WPG S.A. i Archiwum Państwowego m.st. Warszawy; będzie prezentowana w siedzibie Muzeum WPG przy ul. Nowy Świat 2 co najmniej do końca czerwca br.

Tekst i zdjęcie ANNA WARDZIAK

HABILITACJA DR. WIESŁAWA OSTROWSKIEGO

W marcu odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Wiesława Ostrowskiego, po którym Rada Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego nadała wieloletniemu pracownikowi Katedry Kartogra-

fii stopień naukowy doktora habilitowanego. Recenzentami rozprawy pod tytułem „Semiotyczne podstawy projektowania map topograficznych na przykładzie prezentacji zabudowy” byli: prof. dr hab. Andrzej Ciołkosz (IGiK),

prof. dr hab. Tadeusz Chrobak (AGH), prof. dr hab. Ewa Krzywicka-Blum (Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu) oraz dr hab. Wiesława Żyskowska (prof. Uniwersytetu Wrocławskiego).

ŹRÓDŁO: WGISR UW